

[Henry Christensen.]

øgelse af beskatningen og en reel skærpelse af beskatningen for merindkomster i øjnene?

Jeg vil gerne gøre en bemærkning om én ting til i denne forbindelse. Der har i den seneste tid været adskillige rygter om en devaluering. Jeg har her bemærket mig økonomiministerens afvisning; at undgå en devaluering må selvsagt være et vigtigt økonomisk mål. Men devaluering er jo ofte en konstatering af en stedfunden skæv udvikling i et lands økonomi, i dets omkostningsudvikling og handelsbalance. Opgaven er derfor at undgå, at der kan blive grundlag for en sådan konstatering.

I vurderingen af den økonomiske politiks muligheder for at sikre den bedste erhvervs-mæssige og beskæftigelsesmæssige udvikling må nødvendigvis også indgå en politisk vurdering. Det afgørende træk er her i dagens Danmark, at flertallet af og det intime samarbejde imellem de to socialistiske partier foreløbig er fortsat. Disse partiers, og jo ikke mindst socialistisk folkepartis, helt principielle andet syn på et frit erhvervsliv som det afgørende grundlag for høj produktion og beskæftigelse end det grundlag, de liberale partier har, må selvsagt på forhånd skabe både utryghed og ængstelse. Hr. Per Hækkerup var af den opfattelse, at det var urimeligt, at der var så meget forskrækkelse over for den økonomiske politik og i erhvervskredse, og han havde været ude for det så sent som i aftes. Jeg forstår, han havde været i for- eningen, der går under mottoet „Træf nye mennesker“. Jeg vil gerne sige til hr. Per Hækkerup, at man må jo her prøve at vurdere: er der en årsag til kritikken? Hvis der ingen årsag til kritikken er, så kan hr. Per Hækkerup bede om at blive fritaget for kritikken. Hvis der er en årsag til kritikken, så kan hr. Per Hækkerup naturligvis ikke bede om at blive fritaget for kritikken.

Hr. Per Hækkerup beklager sig dernæst over den form, kritikken har. Hvor er han dog blevet ømskindet. Hvor er finansmini-

steren, der beklagede sig på tilsvarende måde for nylig, dog blevet ømskindet. Hvornår er socialdemokratiet og regeringen blevet så ømskindet? Hvornår er de pludselig blevet dem, der anvender den fine og af-dæmpede sprogbrug, som jeg forstår at hr. Per Hækkerup nu specielt opfordrer til? Er stillingen ikke den, at socialdemokratiske regeringer tværtimod har grund til at være taknemlige over den meget forstående og venlige behandling, de har mødt hos landets erhvervsliv, uagtet man havde et principielt forskelligt synspunkt? Bruger man mindre krasse kritiske udtalelser over for andre samfundsgrupper eller andre politiske synspunkter f. eks. i LO, fagforeningerne? Jeg tror, man skal skrue den plade af agitationen; den er der ikke grundlag for.

Vi må ikke diskutere kraftigt skattepolitikken, siger finansministeren. Vi må ikke diskutere kraftigt erhvervspolitik, den økonomiske politik, til trods for at dette er centrale ting, der er vigtige for hele befolkningen. Vi gør det naturligvis ud fra den opfattelse, at dette er helt centrale ting, og derfor skulle regeringen først og fremmest sørge for at fjerne årsagerne til kritikken. Det er det, der skal til, hvis vi skal få en anden form for drøftelse af disse ting. Men regeringen og socialdemokratiet har samtidig afskåret sig fra i det politiske samarbejde at kunne give de fornødne indrømmelser over for de liberale partier, der repræsenterer næsten halvdelen af den danske befolkning og af mandatene herinde i folketinget, og som disse partier må anse for nødvendige. Det er oven i købet blevet et fremtrædende træk i den socialdemokratiske agitation at sige, at man ikke mere behøver at give sådanne indrømmelser til de liberale partier. Det er denne udfordrende placering, socialdemokratiet og regeringen ivrigt besluttede sig for efter valget sidste år, denne binding til det SF, der nu af hr. Per Hækkerup karakteriseres som børnehavepartiet, der er i klar strid med løfter afgivet af statsministeren forud for valget. Dette samarbejde med SF, som regeringen efter